

Så siger jeg, så siger vi: Der er brug for et modspil til den amerikanske dominans. Ikke et militært modspil, for der er jeg helt enig med hr. Jens Rohde: Det kan Europa ikke, det skal Europa ikke forsøge at præstere. Men derimod skal man definere en anden form for sikkerhedspolitik, hvor man erkender, at terrortruslen ikke kan bekæmpes militært, men kan bekæmpes gennem en ikkemilitær økonomisk sikkerhedspolitik, hvor man tager international lov og ret alvorligt, hvor man får en verdensorden, der ikke bare er defineret af amerikanske militære interesser, men også er defineret af hensyn til lov og ret.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg er altså nødt til at sige til hr. Holger K. Nielsen, at den økonomiske sikkerhedspolitik, som hr. Holger K. Nielsen refererer til, virker jo overhovedet ikke, når det er sådan, at man sidder her, navnlig på venstrefløjens i Europa, og ser stiltiende til, at det er diktatorer og despoter, der sidder og styrer de her lande, hvor terrorismen har sin grobund. Det nytter jo ingenting.

Kl. 16.15

Irak f.eks. har jo et enormt potentiale for rigdom for hele dets befolkning. Hvorfor er det gået, som det er gået, for befolkningen i Irak? Det er, fordi man har haft en mand som Saddam Hussein til at sidde der, en despot, som har raget alle rigdommene til sig, nøjagtig som alle andre despoter. Og så kommer der nogle og vil tage et opgør med den slags diktatorer, der udrydder deres egne befolkninger, der udøver tortur, udøver folkemord, og hver evig eneste gang sidder venstrefløjens herhjemme og vil hellere sidde i rundkreds og diskutere alt muligt andet i stedet for at gøre noget ved problemet. Det er sagens kerne.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må sige til hr. Jens Rohde, at det er jo fuldstændig useriøst, det dér.

Da Saddam Hussein gassede sin egen befolkning i 1988, blev han indirekte støttet af Vesten, da støttede Vesten Saddam Hussein. Kommentaren fra hr. Uffe Ellemann-Jensen var følgende: Det var kedeligt. Ja, kedeligt, det tør antydes, det var kedeligt, at han gassede kurderne i 1988. Sandheden er, at Vesten havde brug for Saddam Hussein.

Hvorfor tog man ham ikke i 1991? Fordi man var bange for, at shiamuslimerne så ville få magt i Irak. Den amerikanske politik var i hele perioden defineret ud fra, at man ville have en balance i forhold til shiamuslimerne i Iran. Det var den iranske politik, der styrede politikken i forhold til Irak. Derfor ser man jo en kolossal dobbeltmoral. Det var først, da Saddam Hussein invaderede Kuwait og blev en trussel for vores olieforsyninger, at han blev et problem for Vesten.

Så fri mig for det der hykleri om, at man invaderede Irak af hensyn til den irakiske befolkning; fri mig for det. Hvis det var af hensyn til befolkningerne, så var der bestemt også andre steder, man burde intervenere, men det gør man ikke. Det her drejer sig om olieinteresser, det drejer sig om traditionelle amerikanske magtinteresser; det er, hvad det her drejer sig om. Og det synes jeg at den danske regering burde erkende.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er der ikke flere i første runde, så går jeg til anden runde, og det er først fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt lige tilbage til forbeholdene. Jeg mener kun, at der er to muligheder. Enten afskaffer man dem, eller også beholder man dem; man kan ikke begynde at justere i et forbehold. Og det er det, jeg godt vil høre: Hvad er det, SF har tænkt sig? Man kan da ikke justere i et forbehold. Altså hvordan skal vi gøre det? Det synes jeg jeg trænger til lidt konkretisering af.

Når så hr. Holger K. Nielsen siger, at jeg stemte imod: Ja tak, må jeg så lige minde om, at jeg på mit daværende partis vegne holdt fast i danskernes nej i 1992 i modsætning til hr. Holger K. Nielsen. Det var dybt pinligt, fordi hr. Holger K. Nielsen pludselig kunne mærke sådan lidt tilgang til de bonede gulve, som han så alligevel ikke kom ind på dengang i 1993.

Hvor var det pinligt. Og jeg kan meget, meget tydeligt huske alle de debatter, vi sammen deltog i i 1993, og hvor hr. Holger K. Nielsen også syntes, at det var pinligt. Men nu synes hr. Holger K. Nielsen åbenbart, at det er så pinligt, at man vil begynde at justere, hvilket selvfølgelig betyder, at man vil ophæve forbeholdene.

Men jeg synes bare, at vi trænger til et klart svar.